

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Gfv.VII.30.528/2018/7.

A tanács tagjai: Farkas Attila a tanács elnöke
 . Csőke Andrea előadó bíró
 . Gáspár Mónika bíró

A felpéres:

A felperes jogi képviselője: Dobrossy és Társai Ügyvédi Iroda

Az alperes:

Az alperes jogi képviselője: Dr. Halmos Tamás ügyvéd

A per tárgya: kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Ny.-i Törvényszék 8.G.15-17-040176/21/II.

A másodfokú bíróság neve és a határozat száma:

Debreceni Ítéltábla Gf.IV.30.220/2018/8.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 1.291.240 (egymillió-kétszázkilencvenegyezer-kétszáznegyven) Ft felülvizsgálati eljárási költséget, és az államnak - felhívásra - 3.500.000 (hárommillió-ötszázezer) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A PPP formában megvalósult kollégiumi beruházást követően a **S.** Oktatási PPP Kft. mint megbízó és az alperes jogelődje, a **Ny.-i** Főiskola által alapított és egyszemélyi tulajdonában álló **H.C.** Kht. mint üzemeltető között üzemeltetési szerződés jött létre a megvalósult beruházás 2026-ig tartó időtartamú üzemeltetési feladatainak ellátására. A felperes jogelődje, az **A.** Kft. 2007. június 28-án határozott időre szóló bérleti szerződést kötött a

Ny.-a, szám alatti telephelyen levő 1200 m2 alapterületű ingatlanra a Kht.-vel. A bérleti szerződés IX. fejezetének 6. pontjában a felek abban állapodtak meg, hogy 15 éves határozott időtartam lejárta előtt a bérleti szerződést nem szüntetik meg. Abban az esetben pedig, ha a bérbeadó Kht. vagy annak tulajdonosa a szerződés lejárta előtt olyan helyzetet idéz elő, amely a bérleti szerződésnek a határozott idő lejárta előtti megszűnését eredményezi, úgy a bérbeadó a határozott időből még hátralévő minden hónap után 2.000.000 Ft kötbér fizetésére köteles.

- [2] Az alperesi jogelőd szenátusa 2009. február 9-i ülésén a Kht. végelszámolás útján történő megszüntetését határozta el, amely döntés alapján 2009. július 1-jén a végelszámolás megindult.
- [3] A kijelölt végelszámoló 2009. augusztus 31-én a bérleti szerződést azonnali hatállyal felmondta, amelyre tekintettel a felperes jogelődje 326.000.000 Ft összegű kötbérigényt jelentett be a végelszámolóhoz. A végelszámoló a követelést jogalapjában és összegében is vitatta.
- [4] 2010. január 8-án a felperesi jogelőd a Kht.-val szemben fennálló 326.000.000 Ft tőke és járulékai követelését a felperesre engedményezte.
- [5] 2010. január 13-án a felperes a végelszámolás alatt álló Kht.-val szemben pert indított 220.400.010 Ft kötbér és járulékai megfizetésére.
- [6] A Kht. felszámolását 2010. január 18-án indította meg a bíróság a végelszámoló kérelmére.
- [7] A felperes a 2010. március 8-án kelt és az alperes által március 10-én átvett levelében felhívta az alperest, hogy a Kht.-val egyetemlegesen „mint mögöttes felelős” fizesse meg a kötbérkövetelést 8 napon belül, az alperes a felszólításnak nem tett eleget.
- [8] A bíróság 2013. június 13-án meghozott jogerős ítéletében kötelezte az akkor már felszámolás alatt álló Kht.-t, hogy fizessen meg a felperesnek 220.400.010 Ft-ot és annak járulékait, valamint 5.588.000 Ft perköltséget.
- [9] A Kht. felszámolója az ítéletben szereplő követelést nyilvántartásba vette. A Kht.-val szemben megindult felszámolási eljárást a bíróság a Céglönlöny 2015. augusztus 16-i számában közzétett jogerős végzésével befejezetté nyilvánította és a Kht.-t jogutód nélkül megszüntette. A felszámolási eljárásban a felperes nyilvántartásba vett követelése nem térült meg.
- [10] 2015. november 23-án a felperes pert indított az alperessel, mint a jogutód nélkül megszünt Kht. egyedüli tulajdonosával szemben a csödeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 63. § (2) bekezdés alapján a felszámolási eljárásban meg nem térült 220.400.010 Ft összegű tőke és járulékai megfizetése iránt. Az eljárás 2017. szeptember 8-án szünetelés folytán megszűnt.

A felperes keresete, az alperes ellenkérelme

- [11] A jelen perben a keresetét a felperes 2017. december 20-án nyújtotta be, és kérte az alperest a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rPtk.) 339. § (1) bekezdése alapján - kártérítés jogcímén - 220.400.010 Ft tőke és annak 2009. szeptember 1-től a kifizetésig járó, az rPtk. 301/A. §-a szerinti késedelmi kamata megfizetésére kötelezni.
- [12] Állítása szerint az alperes azzal, hogy 2009. február 9-én az általa alapított Kht. átalakulása helyett annak végelszámolás útján történő megszüntetését határozta el, egyrészt joggal való visszaélést követett el, másrészt megszegte a **S.** Oktatási PPP Kft. mint megbízó és a Kht. mint üzemeltető között 2006. szeptember 26-án létrejött üzemeltetési szerződésben, illetve az azt kiegészítő megállapodásban vállalt kötelezettségeit. Ezen jogellenes és felróható magatartása következtében a felperest a felszámolási eljárásban meg nem térült követelésével azonos összegű kár érte, melyet az alperes köteles megtéríteni.
- [13] Az alperes kérte a kereset elutasítását. A követelés elévülésére hivatkozott, de vitatta a jogalapját és összegét is.

Az első- és a másodfokú bíróság határozata

- [14] Az elsőfokú bíróság az alperes elévülési kifogását megalapozottnak találta és a felperes keresetét elutasította.
- [15] A felperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Az indokolásban megállapította, azt kellett tisztázni elsőként, hogy a felperesnek a keresetben állított kára mikor keletkezett, vagy keletkezhetett. Ehhez pedig azt is vizsgálni kellett, hogy a jelen perben érvényesített kártérítési igénye azonos-e az általa a korábbi eljárásokban érvényesített igényekkel.
- [16] Az rPtk. 355. § (4) bekezdéséből kiindulva megállapította, hogy a felperes kárát kizárólag elmaradt haszonként lehetett meghatározni, ez azonban nem a felperes saját kára, hanem az a kár, amely már a jogelődjénél bekövetkezett azáltal, hogy a végelszámoló 2009. augusztus 31-én felmondta a vele kötött bérleti szerződést.
- [17] A bérleti szerződésben kikötött kötbér káratáltként ezt a kárt volt hivatott kompenzálni, amelyből az is következik, hogy a felperes jogelődje a kötbérnek a felperesre történt engedményezésével valójában a bérleti szerződés felmondásából származó kára megtérítése iránti követelését engedményezte a felperesre. A felperes ezt az igényt kívánta jogutódként érvényesíteni a jelen eljárásban is az alperessel szemben, de nem mint mögöttes felelőssel, hanem szerződésen kívüli károkozóval szemben. A felperes ugyanis sem olyan tényállítást nem tett, sem pedig olyan jogcímet nem jelölt meg, amelyből azt lehetett volna megállapítani, hogy a jelen eljárásban az alperessel mint mögöttes felelőssel szemben kíván fellépni. Ezt támasztotta alá a felperesnek az alpereshez 2010. március 8-án írt felszólító levele, amelyből azt lehetett megállapítani, hogy a felperes a Kht-t és az alperest olyan közös károkozóknak tekintette, akik az rPtk. 344. §

(1) bekezdése alapján egyetemleges felelősséggel tartoznak a kára megtérítéséért. Ezt támasztotta alá az is, hogy a Cstv. 63. § (2) bekezdése alapján indított pert hagyta a felperes szünetelés folytán megszűnni.

[18] A közös károkozók egyetemleges felelősségéből az következik, hogy a károsult választásától függ, kárigényét mindkét károkozóval, vagy csak az egyikükkel szemben érvényesíti. A kontraktuális és a deliktuális felelősségi alakzatok egyenrangúságából következően ez a megállapítás arra az esetre is igaz, amikor a közös károkozók egyike szerződésszegéssel, a másik viszont szerződésen kívüli magatartásával hatott közre a kár bekövetkezésében. Ezért a kár ilyen esetben is érvényesíthető akár egyidejűleg is a szerződéses és a szerződésen kívüli károkozóval szemben, az utóbbival szembeni igényérvényesítésnek tehát nem előfeltétele sem a szerződésen alapuló igény előzetes érvényesítése, sem az igény szerződéses partnerrel szembeni behajthatatlanságának igazolása (EBH2018.P.1.).

[19] A felperes károsodása a jogelődjével azonos időpontban, 2009. augusztus 31-én tehát bekövetkezett, és a kártérítési igény elévülése ekkor a közös károkozó alperessel szemben is elkezdődött. Az elévülést a felperes 2010. március 8-án írt felszólító levele ugyan megszakította, de az alperes részéről történt átvételt követő napon - 2010. március 11. - az elévülés újból megkezdődött. Miután ettől az időponttól számított 5 éven belül a felperes az igényét az alperessel szemben nem érvényesítette és az elévülés nyugvását vagy megszakadását eredményező jogcselekmény megtörténtét sem igazolta, követelése 5 év elteltével, 2015. március 11-én elévült. A felperes a keresetében érvényesített követelést tehát - annak elévülésére tekintettel - bíróság előtt már nem érvényesítheti.

Felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[20] A felperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával az alperes kötelezését a kereseti kérelemben foglaltaknak megfelelően. Másodlagosan kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését - az elsőfokú ítéletre is kiterjedően - és (tartalma szerint) az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását.

[21] Állította az rPtk. 326. § (1)-(2) bekezdésének, 327. § (1)-(3) bekezdésének, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (rPp.) 206. § (1) bekezdésének és 221. § (1) bekezdésének megsértését.

[22] Elsőként arra hivatkozott, hogy a kereset jogalapját tévesen értelmezték a bíróságok. A jogerős ítélet elmaradt haszonnak minősítette a felperes követelését, azonban az alperessel a felperesi jogelőd nem állt szerződésben. Az alperes önálló, jogellenes magatartása a kereset alapja.

[23] A jogellenes magatartást a **Ny.**-i Törvényszék 13.G.15-13-040042/8. számú - a felperes és a Kht. között folyamatban volt perben hozott - ítélete megállapította. Az ítélet szerint a bíróság

arra a megállapításra jutott, a végelszámolással történő megszűnés elhatározásának oka az volt, hogy az alperes kötbérfizetési felelősségétől mentesüljön. Jóllehet abban a perben jelen per alperese nem volt peres fél, de az ítéletből az alperes felelőssége levezethető.

- [24] A törvényszék az alperes magatartását joggal való visszaélésnek minősítette, amely a bérleti szerződés határozott időtartam előtti megszűnéséhez és végső soron a társaság fizetéseképtelenségéhez, illetve felszámolásának elrendeléséhez vezetett. A jogellenes magatartás tehát független a bérleti szerződés jogellenes felmondásától. Miután a Kht.-nak a végelszámolás elhatározása nem róható fel, közös károkozásról nem lehet szó.
- [25] A Kht.-val szembeni kötbérkövetelés nem azonos a jelen perrel érvényesített követeléssel, mert a követelés kötelezettje a Kht, a jogalapja szerződés szerinti kötbér, és az összeg is különbözik.
- [26] A jelen perben releváns alperesi jogellenes és felróható károkozás időpontja 2009. február 9. - a végelszámolás elhatározásának időpontja -, mert a hivatkozott ítélet is megállapította, hogy kifejezetten azért határozták el a Kht. végelszámolását, hogy az mentesüljön a kötbérfizetési kötelezettsége alól.
- [27] A fenti károkozó magatartás időpontja és a károsodás bekövetkezésének időpontja azonban nem esett egybe, hiszen a károsodás csak akkor következett be, amikor a Kht. felszámolási eljárásának végén kiderült, hogy a felperesi jogelőd Kht.-val szembeni kötbérkövetelése nem térült meg. A felperes tehát nem kötbérkövetelést érvényesít, hanem az alperes jogellenes magatartása miatt meg nem térült hitelezői igényt, mint kárt.
- [28] A felperes károsodásának időpontja a Kht. felszámolási eljárásának befejezéséről szóló végzés közzétételének időpontja, azaz 2015. augusztus 26., mert ebben az időpontban realizálódott az, hogy a felperesnek a Kht.-val szembeni kötbérkövetelésére nincs fedezet, azaz a felperest kár éri a meg nem térült hitelezői igény vonatkozásában.
- [29] A felperes 2015. augusztus 26-ig reálisan bízhatott abban, hogy a felszámolási eljárásban megtérül a követelése, mert a Kht. olyan vagyoni értékű jogokkal és eszközállománnyal rendelkezett, mely alapján a hitelezők kielégítést nyerhettek volna. Előfordulhatott volna, hogy a felperest nem is éri kár, mert követelését a Kht. elleni eljárásban kielégítik.
- [30] A felszámolási eljárás befejezéséig a felperesnek szerződésen kívül okozott kára nem volt az alperes jogellenes magatartásával összefüggésben, addig csak a Kht.-val szembeni szerződésszegés miatt állt fenn kötbérkövetelése.
- [31] A Legfelsőbb Bíróság PK 51. számú állásfoglalására hivatkozva hangsúlyozta, hogy a károsodás bekövetkezte (2015. augusztus 26.) és nem a károsító magatartás elkövetése (2009. február 9.) jelenti az elévülési idő kezdetét, ha a károsodás bekövetkezte később áll

be, mint a károsító magatartás. A kártérítési igény 2015. augusztus 26-án vált esedékessé, ezért ekkor kezdődött a felperes kártérítési igényének elévülése [rPtk. 360. § (1) bekezdés, 326. § (1) bekezdés]. Nem évült el tehát a keresetben érvényesített igénye.

[32] Ha az elévülés 2009. február 9-én mégis megkezdődött, az 2015. augusztus 26-ig nyugodott. Akkor került abba a helyzetbe a felperes, hogy megszűnt az elévülés nyugvását előidéző körülmény. Ehhez képest egy éven belül érvényesítette az igényét, hiszen a Cstv. 63. § (2) bekezdése alapján a konszernjogi felelősségre hivatkozva kérte az összeg megfizetésére kötelezni az alperest. E keresetindítás megszakította az elévülést, mert a bíróság a keresetkezés és nem jogcímhez volt kötve. Nem releváns tehát, hogy a felperes milyen jogcímen kívánta érvényesíteni a követelését az alperessel szemben, csak az a lényeges, hogy érvényesítette, és ez megszakította a kártérítési igény elévülését. E körben utalt az EBH2012.P.7. számú eseti döntésben kifejtettekre. Eszerint a szünetelés folytán történő megszűnés nem érinti a perindítás anyagi jogi joghatályait, tehát az elévülés megszakadását. A követelés tehát akkor sem évült el, ha az elévülés a felszámolási eljárás befejezéséig nyugodott volna.

[33] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában való fenntartását.

A Kúria döntése és jogi indokai

[34] A Kúria a tényállást kiegészíti azzal, hogy a felülvizsgálati eljárás tartama alatt a felperes felszámolása 2019. június 26-án megindult, kirendelt felszámolója: **I. Válságkezelő Kft.**

[35] A Kúria az rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és nem találta azt jogszabálysértőnek.

[36] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja [rPp. 272. § (2) bekezdés]. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. Ha a felülvizsgálati kérelem többféle jogszabálysértésre is hivatkozik, valamennyi hivatkozásnak rendelkeznie kell az rPp. 272. § (2) bekezdésében előírt tartalmi kellékekkel [1/2016. (II.15.) PK vélemény 3., 4. pontok].

[37] A felperes a felülvizsgálati kérelemben négy okra alapította azt az állítását, hogy a jogerős ítélet jogszabálysértő. Nem indokolta meg azonban a megsértett konkrét jogszabályhelyek megjelölésével azt, hogy miért állítja a kereseti kérelem jogalapjának téves értelmezését (azaz, hogy nem az általa előadott kereseti tartalmat vizsgálta a bíróság), illetve a károkozás körében azt, hogy a jogerős ítélet miért nem vette figyelembe egy korábbi ítélet megállapítását az alperes jogellenes magatartása megítélésénél. E hiányosságok miatt e két állított jogszabálysértés nem volt vizsgálható.

- [38] Mindebből következően a jogerős ítélet indokolása veendő figyelembe abban a kérdésben, hogy mi volt az állított károkozás, az mikor következett be, és így mikortól kell számítani az elévülési határidőt.
- [39] A Kúria e vonatkozásban megjegyzi, hogy egy tulajdonosnak a végelszámolás megindításáról szóló határozata nem tiltott, nem jogellenes, e döntés a társaság hitelezőinek önmagában nem okozhat kárt. Ebből következően az állított károkozás időpontjaként tévesen jelölte meg a felperes az alperes jogelődjének a végelszámolásról való döntése meghozatalát, 2009. február 9-ét. Egyébként nem is ez az időpont volt a végelszámolás kezdő időpontja, ezért ekkor nyilvánvalóan nem következhetett be semmilyen károsodás a felperes jogelődjénél.
- [40] A felperes felülvizsgálati kérelmében tévesen állította, hogy a követelése nem elmaradt haszon. A Kúria rámutat, attól, hogy a felperesi jogelőd nem állt szerződéses jogviszonyban az alperes jogelődjével, nem kizárt, hogy az állított elszenvedett kár elmaradt haszonnak minősüljön. Az rPtk. 355. § (4) bekezdéséből következően - a felperes által előadott tényállás alapján - az alperesi jogelőd állított magatartása következtében csak az elmaradt vagyoni előny (elmaradt haszon) értelmezhető kárként. Az elmaradt vagyoni előny nem csak szerződéses károkozások esetén érvényesíthető a károkozóval szemben. A perbeli esetben, függetlenül attól, hogy átalánykártérítésként kötbért követelt a szerződő féltől, vagy a szerződésen kívüli károkozás szabályaira hivatkozva a tulajdonossal szemben kívánt fellépni, a felperes ténylegesen mind a két esetben azt az elmaradt hasznát kívánta érvényesíteni, amely a teljességbe nem ment bérleti szerződésből eredt.
- [41] Tévesen állította tehát a felperes, hogy a Kht.-vel szembeni követelése független a jelen perrel érvényesített követeléstől. Nem vitásan a Kht.-val szemben kötbér, vagyis szerződésszegés miatt járó átalánykártérítés címén érvényesítette a követelését a végelszámolásban, illetve a felszámolási eljárásban, a jelen perben pedig szerződésen kívül okozott kárra hivatkozott, a követelést megalapozó tény - a bérleti szerződés felmondása -, valamint a kár, az elmaradt vagyoni előny a fent kifejtettek szerint ugyanaz.
- [42] Helytállóan hivatkozott az ítélőtábla az EBH2018.P.1. döntésben kifejtett jogi álláspontra, mely szerint a kontraktuális és a deliktuális kártérítési felelősség egymás mellett az egyetemleges kötelezettség szabályai szerint alkalmazható. Az rPtk. 360. § (1) bekezdése szerint a kártérítési igény a kár bekövetkeztével nyomban esedékes, vagyis ha a kár bekövetkezett, akkor fennáll a kárigény érvényesíthetősége. Nincs olyan előfeltétel, amely a szerződésen kívüli kártérítési igény érvényesíthetőségéhez előbb a kontraktuális kártérítési felelősségen alapuló igény érvényesítését, sőt az ottani behajthatatlanságot követelné meg. Ha a kár - jelen esetben az elmaradt vagyoni előny - bekövetkezése több személy eltérő

magatartására is visszavezethető, a felelősségük az rPtk. 344. § (1) bekezdése alapján egyetemleges, függetlenül attól, hogy a kárt szerződésszegés vagy szerződésen kívüli magatartás idézte elő, és az is érdektelen, hogy a kárért milyen felelősségi alakzat szerint felelnek.

[43] Mindebből következően - az egyetemlegességre tekintettel - nem állapítható meg, hogy a károkozó magatartás és a károsodás bekövetkezésének időpontja eltért volna, és az alperes állított károkozó magatartása miatt csak a Kht. felszámolási eljárásának befejezésekor következett volna be a felperesnél a kár.

[44] A kifejtettekre tekintettel az adott perben nincs jelentősége a felperes által hivatkozott PK 51. számú állásfoglalásnak, mert a felperes a szerződésen kívüli károkozásra hivatkozással az alperes jogelődjével szemben a fent kifejtettek szerint azonnal felléphetett volna.

[45] Nem is nyugodott az elévülés a felperes által előadottaknak megfelelően, hiszen az előzőek szerint nem kellett várni a kontraktuális felelős felszámolási eljárásának befejezésére.

[46] A jogerős ítélet tehát helytállóan állapította meg, hogy az alperes jogelődje által 2010. március 10-én átvett fizetési felhívás megszakította az elévülést, de az újonnan indult elévülési határidő 2015. március 11-én letelt, s a felperes csak ezt követően kívánta az állított jogát érvényesíteni az alperessel szemben. A jogerős ítélet ezért nem sérti az rPtk. 326. § (1)-(2) bekezdését, illetve 327. § (1)-(3) bekezdéseit. Nem állapítható meg az rPp. 206. § (1) bekezdésének megsértése sem, mert a rendelkezésre álló bizonyítékokat a jogszabályoknak megfelelően értékelte a bíróság, és döntését kellően meg is indokolta, ezért az rPp. 221. § (1) bekezdését sem sértette meg az ítélet.

[47] Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[48] A felperes felülvizsgálati kérelme alaptalan volt, ezért a rPp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó rPp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperes felülvizsgálati eljárással kapcsolatban felmerült költségét, amely a jogi képviselővel felmerült ügyvédi munkadíjból, és az általa igényelt, a jogszabálynak megfelelő 21.240 Ft útiköltség - térítésből áll. Az ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a)-c) pontja, (5) bekezdése, és a 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

[49] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 59. § (1) bekezdése és 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 15. § (1) és (3) bekezdése alapján az alperes köteles az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére is.

[50] A Kúria tárgyaláson hozta meg határozatát.

Budapest, 2019. július 2.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Csőke Andrea s.k.
előadó bíró, Dr. Gáspár Mónika s.k. bíró

A kiadmány hitelélül: